

Μάθημα XXIII [23]

Aegrotābat Caecīna² Paetus, marītus³ Arriāe, aegrotābat et filiūs. Filiūs mortuus⁵ est. Huic⁶ Arria funūs itā¹³ parāyit, ut ignorārētur* a¹⁴ marīto; quin¹⁶ immo¹⁸ cum illā¹⁷ cubiculum marīti intrāverat, vivēre filiūm simulābat, ac marīto persāepe interroganti, quid ageret* puer, respondēbat: «Bene²¹ quīēvit, libēter²² cibum sumpsit²³». Deinde, cum lacrimae suae, diū²⁸ cohabitae, vincērent²⁹ prorūmpentque*, egrediebātur; tum se dolōri dabāt et paulo post siccis oculis redibāt. Scriboniānus armā in³⁶ Illyrico contra³⁶ Claudium moverat; fuerāt Paetus in³⁶ partibus eius et, occiso Scriboniāno, Rōmān trahebātur. Erāt ascēnsurus navē; Arria milites orābat, ut simul imponerētur*. Non impetrāvit: conduxit piscatōriam nāviculam ingentēque navē secūta⁶⁸ est.

Δευτ. Προτάσεις

- Α συμπερ. καταφ. (στην κούρα υπάρχει το ita) υποκ. ενδεχ. συμπ. ακοχ. χρόν.
- Β χρονική συμπ: επαναληπτ. απερ. εταν. στο παρελθόν
- Γ πλ. ερωτ. αντην. στο 26 αληθ. μερ. δυνασια Ακοχ. Χρόν
- Δ χρονικές συμπ: 16τορ. βύχχρονο Ακοχ. Χρόν.
- Ε βουλητ. έμμ. αντην στο φ. σταβατ Ακοχ. Χρόν.

Αναλυση

1	ρήμα	21	ειδ. αη. αντην	42	ρήμα υπ: 37	63	υποκ. μετχ.
2	υποκ	22	υπ. αναφ.	43	ρήμα υπ: 10	64	αιτ. τόπου (κινηση)
3	ποσάθ. στο 2	23	ρήμα υπ: 10	44	επιφ. πρ. χρόν.	65	ρήμα υπ: Paetus
4	γεν. κτητ. στο 3	24	αντην. ρήμ.	45	απ. αντην. (αυτοπ)	66	ρήμα περιφρ.
5	ρήμα	25	επιφ. προσθ. ποσού	46	έμ. αντην. (δοση)	67	βύχχια υπ: 59
6	υποκ.	26	επιθ. μετχ. στο 24	47	ρήμα υπ: 10	68	αιτ. τόπου (κινηση) αντην
7	υποκ.	27	αντην. (ιδε Γ)	48	επιφ. πρ. ποσθ ή μετρ	69	υποκ.
8	ρήμα	28	ρήμα	49	επιφ. προσθ. χρόν.	70	αντ. απ. (εμμ. αντην)
9	εμμ. αντην (η δοσ. *φ161)	29	υποκ.	50	επιθ. προσθ. η καταχ. προσθ	71	ρήμα (η πρ. Ε)
10	υποκ.	30	ρήμα υπ: 10	51	αφ. τρση (η μεθου)	72	επιφ. προσθ. βουθεσιας
11	αντην.	31	επιφ. πρ. τρση	52	ρήμα υπ: 10 *	73	ρήμα υπ: Αττια
12	επιφ. πρ. τρση	32	ρήμα υπ: 29	53	υποκ.	74	ρήμα υπ: Αττια
13	ρήμα	33	επιφ. πρ. τρση	54	αντην.	75	ρήμα υπ: Αττια
14	ρήμα υπ: 41	34	αντην.	55	επιφ. πρ. τση (κινηση)	76	επιθ. προσθ.
15	επιφ. αφ. η. αιτιου	35	ρήμα υπ: 29	56	επιφ. πρ. κατ. (αναντην)	77	αντην.
16	ανισ. βουθεση	36	επιφ. πρ. χρόν.	57	ρήμα	78	επιθ. προσθ.
17	υποκ. (εν Αττια)	37	υποκ.	58	ρήμα	79	αντην.
18	αιτ. τόπ (κινηση)	38	επιθ. προσθ.	59	υποκ.	80	ρήμα υπ: Αττια
19	γεν. κτητ. στο 18	39	επιφ. πρ. χρόν.	60	επιφ. πρ. κατ. (τόπο)		
20	ρήμα	40	επιθ. μετχ. στο 37	61	γεν. κτητ.		
		41	ρήμα	62	αφ. απ. χρ. μετχ.		

Γ.Ι.Ν. / 1984

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ 23

Ο Καϊκίνας Παίτος, ο σύζυγος της Αρρίας, ήταν άρρωστος: άρρωστος ήταν και ο γιος τους. Το παιδί τους πέθανε. Η Αρρία του έκανε την κηδεία με τέτοιο τρόπο, που ο σύζυγός της να το αγνοεί¹. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά όταν έμπαινε στην κρεβατοκάμαρά του προσποιόταν ότι ο γιος τους ήταν ζωντανός και στο σύζυγό της, που ρωτούσε πολύ συχνά πώς ήταν το παιδί, απαντούσε: «Κοιμήθηκε καλά, έφαγε με όρεξη»². Κι όταν κάποια στιγμή τα δάκρυά της, που τα συγκρατούσε τόση ώρα, ήταν έτοιμα να ξεσπάσουν ασταμάτητα³, έβγαινε έξω: τότε παραδινόταν στη θλίψη της και λίγο αργότερα ξαναγύριζε με μάτια στεγνά.

Ο Σκριβωνιανός είχε στασιάσει στην Ιλλυρία εναντίον του αυτοκράτορα Κλαυδίου. Ο Παίτος είχε πάει με το μέρος του, και, μετά το φόνο του Σκριβωνιανού, τον οδηγούσαν σιδηροδέσμιο στη Ρώμη. Επρόκειτο να ανέβει στο καράβι⁴: η Αρρία παρακαλούσε τους στρατιώτες να την επιβιβάσουν⁵ μαζί του. Δεν το κατόρθωσε: (έτσι) νοίκιασε ένα ψαροκάικο κι ακολούθησε το πελώριο καράβι.

1. να μην το μάθει 2. πήρε τροφή με όρεξη 3. υπερίσχυαν και ξέσπαν
4. καθώς ήταν να ανέβει στο καράβι, η Αρρία παρακαλούσε 5. να την αφήσουν να ανέβει.

Μάθημα XXIII: Ένας υπέροχος άνθρωπος

1. Η υποτακτική του ενεργητικού και παθητικού παρατατικού
2. Η χρήση της υποτακτικής
3. Η ακολουθία των χρόνων